

2. Обиденнова Т.С., Дуднева Ю.Е. & Васильєва М. О. Управління командою проєкта в сучасних умовах. *Науковий журнал «Економічний вісник Національного гірничого університету»*. №2 (70), 2020, С. 168 – 174.

Окландер Т.О.,
*доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри економіки та підприємництва,
Одеська державна академія будівництва та архітектури*

УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В ПРОЄКТНОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ

В управлінні ризиками недоцільно відносити до цієї діяльності всі функції «кола управління» (організація, аналіз, планування, мотивація, реалізація, облік, контроль, регулювання). Специфіка предмету управління є такою, що такі функції як організація, планування, мотивація, реалізація, облік, контроль, регулювання не корелюються з предметом управління, а саме ризиками. Тільки функція аналізу, як засіб ідентифікації і оцінки, може бути використана стосовно ризиків. Управління ризиками в проектному менеджменті — це діяльність спрямована на відвернення виникнення збутових проблем та зменшення запланованого прибутку за рахунок корегування діяльності через виявлення, оцінку та нейтралізацію ризиків. Думається, що мета управління ризиками полягає у їх нейтралізації. Необхідно виділяти три ступеня такої нейтралізації.

Перший ступінь — запобігання можливості виникнення ризиків. Передбачає відмову від дій або впровадження заходів по усуненню виникнення ефектів, які можуть супроводжуватися ризиком і викликати втрату прибутку. Для запобігання виникнення ризиків можна використати наступні заходи: підвищення якості товарів; збільшення в обсязі реалізації частки товарів нееластичного попиту; підвищення ефективності маркетингової комунікативної політики; орієнтація на цільові сегменти з низьким рівнем конкуренції чи значною місткістю ринку.

Другий ступінь — пристосування до можливості виникнення ризиків. Передбачає проведення заходів по пристосуванню та усуненню негативного впливу ризиків на діяльність.

Третій ступінь — зниження ступеня негативного впливу ризиків. Передбачає визначення внутрішніх та зовнішніх засобів зниження ступеню ризиків. Внутрішні засоби зниження ризику передбачають, що цим повністю займається саме підприємство.

До внутрішніх засобів зниження ступеню ризиків відносять: лімітування; диверсифікацію; мінімізацію; внутрішнє страхування.

Лімітування ризиків. Передбачає встановлення наступної системи економічних нормативів лімітування ризиків: обов'язкове попереднє укладання договорів з контрагентами щодо обсягів закупівель та введення системи штрафів при невиконанні договору; визначення мінімального рівня торгової надбавки; визначення максимального рівня знижок покупцям; визначення нормативу товарів, на які будуть встановлені знижки; визначення максимально можливого періоду дії знижок; встановлення нормативу товарного запасу на підприємстві; встановлення максимального розміру споживчого кредиту, що надається одному покупцеві; визначення граничного розміру позикових коштів.

Диверсифікація ризиків. Передбачає зниження рівня концентрації ризиків за рахунок наступних дій: диверсифікація постачальників; диверсифікація цілей маркетингової політики; диверсифікація товарного асортименту; диверсифікація цільових сегментів ринку; диверсифікація рівня торгових надбавок; диверсифікація знижок.

Мінімізація ризиків. Передбачає наступний набір дій на випадок, коли ризиків неможливо уникнути повністю: використання гнучких цін в договорах з постачальниками; врахування форс-мажорних обставин в договорах з постачальниками; отримання від покупців гарантій при наданні споживчих кредитів; продаж дорогих товарів при наданні споживчих кредитів на умовах фінансового лізингу.